

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης - 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ - τηλ. 23850-28610 - imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2182	Μεγάλη Παρασκευὴ πρῶτῃ 26 Ἀπριλίου 2019	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	--	---

6ος λόγος τοῦ σταυροῦ

Ποιό θά 'νε τὸ δικό μας τέλος;

«Τετέλεσται» (Ἰω. 19,30)

Χθὲς τὸ βράδυ, ἀγαπητοί μου, ὁ γέρων ἐπίσκοπος, μολοντί **κάμπτομαι** κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τῶν 86 καὶ πλέον ἐτῶν, προσπάθησα νὰ δώσω μία εἰκόνα τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἰδιαίτερος νὰ μιλήσω ἐπὶ ἑνὸς λόγου τοῦ Ἑσταυρωμένου, ποῦ εἶπε ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ σταυροῦ, τοῦ ῥήματος «*Διψῶ*» (Ἰω. 19,28)· εἶπαμε ὅτι τριῶν εἰδῶν εἶνε ἡ δίψα τοῦ Χριστοῦ· δίψα σωματικὴ, δίψα πνευματικὴ, δίψα μυστηριώδης - μυστικὴ.

Τώρα ἂς ἔλθουμε στὸν **ἕκτο καὶ προτελευταῖο λόγο** ποῦ εἶπε ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· καὶ αὐτὸς εἶνε ἡ λέξι «**Τετέλεσται**» (Ἰω. 19,30). Τί σημαίνει «*Τετέλεσται*»; Τί ἔννοια ἔχει τὸ ἀρχαῖο αὐτὸ ῥῆμα; Μήπως ὁ Κύριος τὸ λέει ὡς ἕναν ἀπαισιόδοξο ἐπίλογο τῆς ζωῆς του; Εἶνε βαθὺς ὁ λόγος, πέλαγος, ὠκεανός. Ἐμεῖς θὰ προσπαθήσουμε νὰ δώσουμε μερικὰ δείγματα τοῦ πλοῦτου τῶν ἐννοιῶν ποῦ περιέχει. Ἐπ' αὐτοῦ, ὅπως χθές, τριμερῆς θὰ εἶνε καὶ σήμερα ἡ σύντομη ὁμιλία μας.

***

«*Τετέλεσται*», ἀγαπητοί μου, κατὰ λέξιν θὰ πῆ· «ἔχει τελειώσει», «τέλος», «ἦρθε τὸ τέλος». Ὁ Κύριος λέει τὸ «*Τετέλεσται*» **γιά τρεῖς λόγους.**

● Ἐν πρώτοις ἐννοεῖ, ὅτι **ἔλαβαν τέλος - ἐκπληρώθηκαν οἱ προφητεῖες** τῆς παλαιᾶς διαθήκης.

Κανενὸς ἀνθρώπου ἡ ἱστορία δὲν γράφεται προτοῦ νὰ κλείσῃ ἡ ζωὴ του. Γεννιέται ἂς ποῦμε ἕνα παιδί· τί θὰ γίνῃ ὅταν μεγαλώσῃ, ποιὰ θὰ εἶνε ἡ ἐξέλιξί του, τὸ μέλλον του; Ἄγνωστο. Μόνο ὁ Θεὸς γνωρίζει. Οἱ ἀνθρωποβιογραφοῦνται ἀφοῦ κλείσῃ ὁ κύκλος τῆς διαβάσεώς τους. Ὁ βίος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου γιὰ παράδειγμα ἱστορήθηκε μετὰ τὸ θάνατό του πλέον. Καὶ ὅλων τῶν μεγάλων ἀνδρῶν τῆς ἱστορίας ἡ ζωὴ συγγράφεται ἀφοῦ ὀλοκληρωθοῦν τὰ πεπραγμένα τους.

Ἐνὸς μόνο ὁ βίος καὶ τὰ ἔργα γράφτηκαν προτοῦ κἂν νὰ συμβοῦν πάνω στὴ γῆ, δηλαδὴ

προφητεύθηκαν· αὐτὸς εἶνε ὁ **Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός**. Τὰ σχετικὰ μὲ τὸ πρόσωπό του προαναγγέλθηκαν, καὶ μάλιστα πολὺ νωρίς.

✓ Ἡ γέννησίς του καὶ ἡ λύτρωσις ποῦ θὰ ἔφερνε στὸν κόσμον ἀποκαλύφθηκαν πρὶν ἀπὸ πέντε - ἕξι χιλιάδες χρόνια στοὺς ἀνθρώπους! γεγονὸς πρωτοφανές. Πότε ἀκριβῶς; Μέσα στὸν παράδεισο, ἢ μᾶλλον ὅταν ὁ Ἄδὰμ καὶ ἡ Εὐὰ ἀμάτησαν καὶ ἐκδιώχθηκαν ἀπὸ τὸν παράδεισο. Τότε, μέσα στὴ συμφορὰ καὶ τὴν ἀπελπισία τους, ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Θεοῦ, σὰν φωτεινὸ ἄστρο ἐλπίδος μέσα στὸ σκοτάδι, νὰ λήῃ στὸν διάβολο· «*Ἐχθραν θήσω, θὰ βάλω ἔχθρα, ἀνάμεσα σ' ἐσένα καὶ στὴ γυναῖκα κι ἀνάμεσα στοὺς ἀπογόνους σου καὶ στὸν ἀπόγονό της*»· ἕνας μακρινὸς ἀπόγονος τῆς Εὐὰς θὰ σοῦ συντρίψῃ τὸ κεφάλι, κ' ἐσύ θὰ τοῦ τσιμπήσῃς «*τὴν πτέρναν*» (Γέν. 3,15)· ἐσύ δηλαδὴ θὰ τοῦ προξενήσῃς μιὰ μικρὴ βλάβη, ἐνῶ ἐκεῖνος θὰ σοῦ δώσῃ καίριο καὶ τελειωτικὸ χτύπημα. Αὐτὸ κατὰ ἀποκάλυψιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος γράφτηκε **ἀπὸ τὸ Μωυσῆ** στὴ Γένεσι 1.500 χρόνια πρὸ Χριστοῦ. Καὶ πράγματι ὁ Χριστὸς συνέτριψε ὀριστικὰ τὸ σατανᾶ, νίκησε τὸ θάνατο, κατέλυσε τὸ βασίλειο τοῦ ἄδου.

✓ Προφητεύθηκε κατόπιν **ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ**, ὅταν κατὰ τὴ θυσία τοῦ Ἰσαὰκ ἕνας κριός, ἕνα κριάρι, μπλεγμένο στὸ φυτὸ σαβέκ (ποῦ προεικόνιζε τὸν σταυρὸ) πήρε τὴ θέσι τοῦ παιδιοῦ καὶ θυσιάστηκε ἀντ' αὐτοῦ (βλ. Γέν. 22,1-19).

✓ Προφητεύθηκε **ἀπὸ τὸ Δαυῖδ**. Ὅλο τὸ Ψαλτήριον προφητεύει λεπτομέρειες τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (βλ. π.χ. Ψαλμ. 21ος κ.ά.).

✓ Ἰδιαίτερος προφητεύθηκε **ἀπὸ τοὺς μεγάλους προφήτες** καὶ ἰδιαίτερος **τὸν Ἡσαία**, ὁ ὁποῖος ἔγραψε· «*Οὗτος τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν φέρει καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ καὶ ἐν πληγῇ ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἐν κακώσει*» (Ἠσ. 53,4).

Ὅλες οἱ λεπτομέρειες τῆς ζωῆς τοῦ Χρι-

στοῦ εἶνε προφητευμένες. Καὶ ἐρωτοῦμε τοὺς Ἑβραίους, ποὺ δὲν θέλουν νὰ πιστέψουν· Ἄν οἱ προβλέψεις αὐτὲς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δὲν προσαρμόζονται, δὲν ταιριάζουν καὶ δὲν ἐκπληρώθηκαν στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, τότε σὲ ποιόν θὰ ἐκπληρωθοῦν; Πολλοὶ Ἑβραῖοι ὅμως, στὴν Ἀμερικὴ ἰδίως, μελετώντας τὰ πάθη τοῦ Κυρίου, πίστεψαν σ' αὐτόν, γιατί εἶδαν ὅτι οἱ προφητεῖες βρῆκαν τὴν ἐκπλήρωσί τους στὰ γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ. Μὲ τὸ «*Τετέλεσται*» λοιπὸν ἐννοεῖ ὅτι ἐξεπλήρωσε ὅλες τὶς προφητεῖες.

● Ὁ Χριστὸς λέει τὸ «*Τετέλεσται*» καὶ ἐννοεῖ ἀκόμη, ὅτι **τελείωσε μία ζωὴ**. Ὡραιότερη καὶ τελειότερη ζωὴ δὲν ὑπῆρξε οὔτε θὰ ὑπάρξει ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ἔζησε κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσει κάτι ἐπίμεμπτο. Ὁ ἥλιος ἔχει τὶς κηλίδες του, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς εἶνε ὁ **ἀκηλίδωτος**. Εἶνε ὁ μόνος ποὺ τόλμησε νὰ προκαλέσῃ· «*Τίς ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας;*» (Ἰω. 8,46). Κανείς ἀπολύτως. Ὅλοι ὁμολογοῦν τὴν ἀγιότητά του. Ἡ Πρόκλα, ἡ γυναίκα τοῦ Πιλάτου, τοῦ μῆνυσε ἐπειγόντως· Πρόσεξε νὰ μὴν κάνῃς κανένα κακό, γιατί «*πολλὰ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν*» (Ματθ. 27,19). Ὁ ληστής ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὡμολόγησε· «*Οὗτος οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε*» (Λουκ. 23,41). Ὁ ἐκατόνταρχος, ὅταν εἶδε τὰ ὑπερφυσικὰ φαινόμενα (τὸ σκοτάδι, τὸ καταπέτασμα νὰ σχίζεται, τοὺς νεκροὺς ν' ἀνασταίνονται, τὸ σεισμὸ κ.τ.λ.), ὡμολόγησε καὶ αὐτός· «*Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος*» (Ματθ. 27,54). Ὅλοι καὶ ὅλα ὡμολόγησαν, ὅτι εἶνε Θεός· «*Ἐκάλυπεν οὐρανοὺς ἢ ἀρετὴ σου, Χριστέ*» (Ἀμβ. 3,3· καταβ. Ὑπαπ. ψδ. 8').

● Τέλος καὶ μία ἄλλη, τρίτη, ἄποψι τοῦ «*Τετέλεσται*» παρακαλῶ νὰ προσέξετε. Εἶνε ἄραγε ἀκριβὲς ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ τελείωσε; Ἐν μέρει μόνο. Ὁ Χριστὸς εἶνε «*διπλοὺς τὴν φύσιν*» (θεοσ. πλ. 8'), ἄνθρωπος καὶ Θεός, τέλειος ἄνθρωπος καὶ τέλειος Θεός. Ὡς ἄνθρωπος τελείωσε τὴ ζωὴ του στὸ Γολγοθᾶ, ἀλλ' **ὡς Θεὸς δὲν πέθανε ποτέ**· ζῆ καὶ βασιλεύει εἰς αἰῶνας αἰώνων. Κάποτε καὶ ὁ ἥλιος θὰ σβῆσῃ καὶ τὰ ἄστρα θὰ πέσουν καὶ ὅλα θὰ τελειώσουν, ἀλλ' αὐτὸς **θὰ ἐξακολουθῆ νὰ ζῆ** αἰωνίως. Τὸ εἶπε ὁ ἴδιος· «*Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς*». «*Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον*» (Ἰω. 14,18· 16,33). Καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ζῆ ὁ Χριστός. Ποῦ ζῆ; Μέσα **στὴν Ἐκκλησίᾳ του**, γιὰ τὴν ὁποία ὁ ἱερὸς Αὐγουστῖνος εἶπε, ὅτι Ἐκκλησία ἴσον· «ὁ Χριστὸς παραινόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας». Μάλιστα. Καὶ ἡ Ἐκκλησία ζῆ καὶ νικᾷ καὶ θριαμβεύει. Ὅπου ἀκούγεται φλογερὸ κήρυγμα, ὅπου γίνεται ἐξ-

ομολόγησις, ὅπου πέφτει ἓνα δάκρυ ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὅπου γίνεται ἓνα βάπτισμα, ὅπου γίνεται προπαντός τὸ μυστήριον τῶν μυστηρίων, ἡ θεία εὐχαριστία, ὅπου ἓνας μάρτυρας θυσιάζεται γιὰ τὸν Κύριο, **ἐκεῖ ζῆ ὁ Χριστός**. Καὶ θὰ ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄς μαίνωνται οἱ δαίμονες, οἱ ἄθεοι καὶ ἄπιστοι. Στὴ Ἑρσσία 75 χρόνια βασιλεύσαν· καὶ εἶχαν πεῖ, ὅτι σὲ μία 5ετία τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ θὰ σβῆσῃ, δὲν θ' ἀκούγεται, παρὰ μόνον ὁ Μάρξ. Καὶ πέρασαν τὰ χρόνια, καὶ τώρα ἐκεῖ, παντοῦ στοὺς ναοὺς, στὴ Μόσχα καὶ τὸ Σταλινγκράντ (ἁγία Πετρούπολι), λατρεύεται ὁ Χριστὸς ὅσο ποτέ ἄλλοτε. Ἐμεῖς δάκρυα δὲν ἔχουμε, ἀναίσθητοι εἶμαστε· οἱ Ῥῶσοι αἰσθάνονται τὸ μεγαλεῖο τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἐσταυρωμένου, ποὺ ζῆ καὶ βασιλεύει εἰς αἰῶνας αἰώνων.

* * *

Ἐμεῖς, ἀγαπητοί μου, ὡς κοινοὶ θνητοί, θὰ ἔχουμε τέλος. Καὶ πρέπει **νὰ μὴν ἀμελήσουμε γιὰ τὸ τέλος μας**. Ἐχει μεγάλη σημασία τὸ τέλος.

Στὶς τελευταῖες στιγμὲς τοῦ **μεγάλου Ἀντωνίου**, ποὺ εἶχε ζήσει 80 καὶ πλέον χρόνια μὲ σκληρὴ ἄσκησι, τὸν πλησίασαν οἱ μαθηταί του κ' ἐκεῖνος τοὺς ζήτησε· Παρακαλέστε τὸ Θεὸ νὰ μοῦ δώσῃ μετάνοια!... Καὶ ἂν ἓνας μέγας Ἀντώνιος, ποὺ πολέμησε στῆθος μὲ στῆθος τὸ σατανᾶ καὶ νίκησε, ζητοῦσε νὰ τοῦ δώσῃ ὁ Θεὸς μετάνοια, τί νὰ ποῦμε ἐμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι; **Νὰ μᾶς δώσῃ μετάνοια**. Καὶ μία ἀκόμη στιγμὴ νὰ ὑπολείπεται, ἔχουμε ἀνάγκη τῆς μετανοίας, γιατί οὐδεὶς ἀναμάρτητος. Ὁ ἄνθρωπος ἀμαρτάνει· ὁ ἐσταυρωμένος ὅμως Κύριός μας θὰ μᾶς δικάσῃ ὄχι διότι ἀμαρτάνουμε—τὸ ἀμαρτάνειν εἶνε ἀνθρώπινο—, ἀλλὰ διότι δὲν μετανοοῦμε. Ἐνας δὲν μετανοεῖ, ὁ σατανᾶς. Εἶπαμε καὶ ἄλλοτε ὅτι καὶ ὁ Ἰουδαῖος, ἐὰν ἔτρεχε μετανοιωμένος στὸ Χριστὸ λίγο προτοῦ ἐκπνεύσῃ, θὰ τὸν συγχωροῦσε. Εἶνε γεμᾶτος ἔλεος καὶ συγγνώμη ὁ Χριστός.

Ἄς τὸν πλησιάσουμε. Ὅσοι εἶστε ἀνεξομολόγητοι, πῶς θὰ πλησιάσετε τὴν θεία κοινωνία; τί Πάσχα θὰ κάνετε; Πάσχα χωρὶς Χριστὸ ἴσον γαστρονομικὴ ἐορτή. «*Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὖριον γὰρ ἀποθνήσκομεν*» (Ἦσ. 22,13· Α' Κορ. 15,32). Ὅχι!, ἀδελφοί μου καὶ πατέρες. Βρισκόμαστε σὲ ἡμέρες φοβερές. Ἴσως ἔρχονται δεινὰ μεγάλα. Τί κοιμώμαστε, τί ἀδιαφοροῦμε; **Τρέξτε καὶ ἐξομολογηθῆτε** στοὺς πνευματικούς. Ἐξομολογηθῆτε καὶ προσευχηθῆτε στὸ Θεὸ νὰ μᾶς δώσῃ «*χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία*ν...» (πληρωτ.)· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**